

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/43/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2220010865
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2220010865.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného L. D., nar. XX.XX.XXXX, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Trestného zákona, o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 03.02.2021 pod sp. zn.

18T/119/2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 01.06.2021 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie okresného prokurátora a obžalovaného L. D., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 03.02.2021 č. k. 18T/119/2020-386, bol obžalovaný L. D. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/, písmeno j/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného času, minimálne od presne nezisteného dňa mesiaca január 2020 a na presne nezistenom mieste od doposiaľ nezistenej osoby si neoprávnene zadovážoval metamfetamín, ktorý následne neoprávnene prechovával v rodinnom dome v obci F. T., okr. N. E. na A. ulici č. X a to v rodinnom dome súp. č. XXX/X, garáž súp. č. XXX, pričom tento v priebehu hore uvedeného obdobia na rôznych miestach predával za rôzne sumy konečným užívateľom, najmä F. F., ktorému drogu po predchádzajúcich telefonických dohovoroch opakovane predával od mesiaca máj roku 2020 až do dňa 29. júna 2020 v mieste trvalého bydliska, ale aj na iných miestach, ďalej L. R., ktorej drogu opakovane po predchádzajúcom telefonickom dohovore predával od presne nezisteného dňa mesiaca január 2020 v mieste trvalého bydliska v garáži, ďalej C. G., ktorému drogu po predchádzajúcej telefonicko-komunikácii predal najmenej dvakrát v mieste trvalého bydliska v období mesiacov máj a jún 2020, ďalej svedkovi O. G., ktorému drogu po predchádzajúcej dohode predával po dlhší čas na rôznych miestach v časových intervaloch asi 7 až 8 krát za rok, ďalej svedkovi N. G., ktorému drogu na rôznych miestach po predchádzajúcich telefonických dohovoroch predával od februára 2020 do konca mesiaca jún 2020 najmenej päťkrát, pričom dňa 7. júla 2020 v čase okolo 6.30 hod. bola príslušníkmi OKP ORPZ v Dunajskej Strede v mieste jeho trvalého bydliska v rodinnom dome v obci F. T., okr. N. E. na A. ulici č. X a to v rodinnom dome súp. č. XXX/X, garáž súp. č. XXX vykonaná domová prehliadka, pri ktorej boli okrem iného zaistené v sklenenom pohári s kovovým uzáverom 423,2 g hustej tmavohnedej kvapaliny s usadeninami skla s hmotnosťou 423,2 g, v ktorej bola zistená prítomnosť metamfetamínu, v povrchovo znečistenom plastovom vrecku s tlakovým uzáverom sa nachádzalo 7376 mg béžového kryštalického materiálu s obsahom metamfetamínu, v plastovom vrecku s tlakovým uzáverom sa

nachádzalo 3304 mg kryštalického materiálu s tmavohnedým zafarbením s obsahom metamfetamínu so stopami metylsulfonylmetánu, z čoho by bolo možné pripraviť minimálne 107 bežných jednotlivých dávok drogy v celkovej hodnote 427,20 eur, každá s obsahom minimálne 10 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za túto trestnú činnosť okresný súd uložil obžalovanému podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno l/, § 37 písmeno m/, § 38 odsek 2, odsek 5, § 39 odsek 2 písmeno d/, odsek 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/, odsek 4 Trestného zákona okresný súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1 v spojení s § 78 odsek 1 Trestného zákona okresný súd obžalovanému uložil ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Okresný súd obžalovanému uložil podľa § 60 ods. 1 písmeno a/ Trestného zákona trest prepadnutia vecí:
- 4 x mobilný telefón značiek 3 x HUAWEI, SAMSUNG,
- 3 x digitálna váha,
- 188 x igelitový sáčok s tlakovým uzáverom,
- 3 x sklenená fajka.

Podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Okresný súd rozsudok odôvodnil v rozsahu č. I. 386-389 spisu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.02.2021 vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Okresný súd vyhlásenie uznesením v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný priznal k spáchanému skutku nevykonával, vykonával len dokazovanie k výroku o treste a ochranného opatrenia.

Vykonaným dokazovaním súd I. stupňa zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v jeho priznaní a oľutovaní spáchaného trestného činu - § 36 písm. l/ Trestného zákona a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, teda že už bol za trestný čin odsúdený. Pri ukladaní trestu potom okresný súd postupoval podľa § 38 ods. 2, ods. 5 a § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, keď v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby 10 rokov až 15 rokov došlo k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby na 12 rokov a 6 mesiacov vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie za zločin a následne vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine okresný súd pristúpil k zníženiu takto zvýšenej dolnej hranice trestnej sadzby na 8 rokov a 4 mesiace. Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného do výkonu trestu odňatia slobody okresný súd postupoval v zmysle výnimky podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona a obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Nakoľko obžalovaného odsudzoval okresný súd za obzvlášť závažný zločin, uložil mu i ochranný dohľad v trvaní 2 rokov. Okresný súd zároveň rozhodol o prepadnutí vecí preukázateľne používaných na spáchanie trestného činu, a to 4-och mobilných telefónov (3 x značky HUAWEI, 1 x značky SAMSUNG) - odňatých pri domovej prehliadke dňa 07.07.2020 o 06,30 hod. - č. I. 212 vyšetrovacieho spisu, 3-och digitálnych váh - odňatých pri domovej prehliadke dňa 07.07.2020 o 11,40 hod., dňa 07.07.2020 o 10,35 hod. a dňa 07.07.2020 o 06,30 hod. - č. I. 212, 237, 257 vyšetrovacieho spisu, 188-ich prázdnych igelitových sáčkov s tlakovým uzáverom - odňatých pri domovej prehliadke dňa 07.07.2020 o 06,30 hod. - č. I. 212 vyšetrovacieho spisu a 3-och sklenených fajok - odňatých pri domovej prehliadke dňa 07.07.2020 o 06,30 hod. - č. I. 212 vyšetrovacieho spisu, ktoré sa stávajú vlastníctvom Slovenskej republiky.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný L. D. prostredníctvom obhajcu JUDr. Juraja Gavalca (č. I. 384 spisu), ako i prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda (č. I. 402-403 spisu), obaja čo do výroku o treste.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda v písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že okresný súd návrhu prokurátora v napadnutom rozsudku čiastočne nevyhoviel, kedy obžalovanému neuložil trest prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona - finančné prostriedky ako výnos z trestnej činnosti v celkovej výške 4.775,- Eur. Prokurátor poukazuje na skutočnosť, že z predložených výpisov účtu, ktoré obžalovaný predložil až v konaní pred súdom, nevyplýva, či jednotlivé vklady predstavujú výhry, alebo či išlo o vklady hotovosti. Také vklady teda mohol obžalovaný následne vybrať práve z dôvodu, aby mohol fiktívne preukazovať pôvod týchto finančných prostriedkov. Pri úvahách o pôvode zaistených finančných prostriedkov nemožno opomenúť ani tú skutočnosť, že tieto obžalovaný nemal uložené v rodinnom dome, ale ich prechovával v príručnej taške v garáži, teda na rovnakom mieste kde prechovával všetky ostatné predmety súvisiace s trestnou činnosťou. Je toho názoru, že okresný súd mal mať prinajmenšom dôvodné pochybnosti o pôvode zaistených finančných prostriedkov a v takom prípade mal vykonať v tomto smere dokazovanie vyžiadanim správy od spoločnosti TIPOS, národná lotériová spoločnosť, a. s., či v danom prípade išlo o príjmy obžalovaného pochádzajúce z tipovania, alebo o vklady hotovosti, ktoré vložil sám obžalovaný. V ďalšom prokurátor nesúhlasí so zaradením obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia. Súd svoje rozhodnutie zaradiť obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia odôvodnil tým, že nápravu obžalovaného je možné dosiahnuť lepšie aj pri zaradení do miernejšieho stupňa stráženia, nakoľko obžalovaný taký dlhý trest ešte nevykonával, nemá problém s adaptáciou a sám požiadal o zaradenie do pracovnej činnosti. Prokurátor má za to, že tieto dôvody nevysvetľujú, prečo je možné nápravu obžalovaného dosiahnuť lepšie pri zaradení do miernejšieho stupňa stráženia, čím sa tento výrok stáva nepreskúmateľným.

Z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil výrok o spôsobe výkonu uloženého trestu odňatia slobody a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby znova konal a rozhodol, prípadne aby konanie doplnil sám a sám vo veci rozhodol.

Obžalovaný podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajcu ktoré doručil odvolaciemu súdu v deň konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu (č. I. 434 - 435 spisu).

Obžalovaný v písomne podanom odvolaní prostredníctvom obhajcu uviedol, že poukazuje na naplnenie poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) a písm. n) Trestného zákona. Uvádza, že okresný súd poľahčujúcu okolnosť obžalovanému podľa § 36 písm. n) Trestného zákona nepriznal, hoci obžalovaný s orgánmi činnými v trestnom konaní pri objasňovaní jeho trestnej činnosti spolupracoval. Obžalovaný v ďalšom poukazuje na ustanovenie § 34 ods. 3 Trestného zákona podľa ktorého trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Obžalovaný má maloleté dieťa, s ktorým má veľmi pekný vzťah. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona je podľa názoru obžalovaného a obhajoby v danej veci možno aplikovať. V danej veci dolná hranica trestnej sadzby umožňuje uložiť trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov s použitím § 39 ods. 1 Trestného zákona. Domnieva sa, že takýto trest postačuje na splnenie účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona preto ho aj navrhuje uložiť a zaradiť obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Na základe uvedeného preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a aby vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Konanie na odvolacom súde:

Verejné zasadnutie sa podľa § 61b odsek 1 Trestného poriadku vykonalo prostredníctvom videokonferenčného zariadenia.

Podľa § 326 ods. 5 Trestného poriadku odvolací súd doplnil dokazovanie oboznámením sa správy od spoločnosti TIPOS zo dňa 28.05.2021.

Obhajca obžalovaného uviedol, že včera sa dozvedel informácie, že za obžalovaným boli príslušníci NAKA nakoľko spolupracuje pri objasňovaní závažnej trestnej činnosti. Z tohto dôvodu navrhol túto

informáciu preveriť, nakoľko prichádza do úvahy použiť § 39 ods. 2 písm. b/ alebo písm. e/ Trestného zákona.

Odvolačný súd podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku per analogiam návrh obhajcu na preverenie informácie o spolupráci obžalovaného príslušníkmi NAKA odmietol.

Zástupca krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že modifikuje odôvodnenie odvolania, ktoré ponecháva v tom rozsahu, že navrhuje, aby obžalovaný bol zaradený do maximálneho stupňa stráženia a pokiaľ ide o prepadnutie veci sa s týmto nestotožňuje, preukazuje, že ide o výnos z výhry. Navrhol taktiež odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Obhajca obžalovaného uviedol, že sa pridržiavam písomne podaného odvolania aj návrhu, ktorý je v ňom uvedený, odvolanie okresnej prokuratúry navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný uviedol, že by chcel požiadať o zníženie trestu, vzhľadom na skutočnosť, že sa k trestnej činnosti priznal, spolupracuje pri odhaľovaní závažnej trestnej činnosti, toto mu však do ukončenia vyšetrovacieho spisu nebolo umožnené, sám požiadal o spoluprácu. Taktiež žiada o zaradenie do minimálneho stupňa stráženia, väčšia možnosť zamestnania je tam, malý má rok a 2 mesiace, mal by lepší kontakt s rodinou. Chce ešte doplniť, že sa predajom drog neživil, len ho sprostredkoval pre známeho, žiada, aby bolo toto zohľadnené pri ukladaní trestu.

Podľa § 317 odsek I Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek I alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek I.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaných odvolaní, podľa § 317 odsek I Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podali odvolatelia odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolania obžalovaného ako i okresného prokurátora sú nedôvodné.

Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že:

· Okresná prokuratúra Dunajská Streda podala dňa 25.11.2020 na okresný súd obžalobu sp. zn. 2 Pv 345/20/2201-34 zo dňa 24.11.2020 na obžalovaného L. D. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Trestného zákona

· Okresný súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.02.2021 prijal vyhlásenie obžalovaného v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku (§ 257 ods. 7 Trestného poriadku), že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Podľa § 168 odsek 1 Trestného poriadku ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé, vychádza zo skutkového stavu ako bol tento zistený na hlavnom pojednávaní, preto krajský súd nemá proti nemu podstatné výhrady a preto si závery napadnutého rozsudku, ohľadom uloženia trestu obžalovanému, v značnej miere osvojil a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Odvolačný súd sa s rozhodnutím okresného súdu stotožňuje, plne naň odkazuje a v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojnásťročnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa odvolací súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakovane vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal. (viď. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018)

K trestu:

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 odsek 2 Trestného zákona páchatel'ovi možno uložiť a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 odsek 3 Trestného zákona, trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob páchania činu a jeho následok, na zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, pohľadujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, na jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Primeranosť trestu je nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Trest (a osobitne trest odňatia slobody) ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Predpokladom účinnej ochrany spoločnosti, teda účinnosti generálnej a individuálnej prevencie, je adekvátnosť trestu za spáchaný trestný čin. Teoretická východiská penológie poukazujú na potrebu zvoliť optimálnu mieru represie, keďže ani príliš mierny, ani príliš prísny trest podľa nej nepôsobia výchovne, ale práve naopak, pôsobia demoralizujúco, zároveň varujú pred tzv. exemplárnym trestaním spočívajúcim v tom, že sa konkrétna prísnosť trestu neodôvodňuje hľadiskom individuálnej prevencie, ale potrebou odstrániť verejnosť ustanovením prehnane prísnych trestov, kde je zintenzívnením represie potlačený moment prevencie. Trestné konanie má sledovať rovnako preventívny a resocializačný cieľ, má totiž prispieť k polepšeniu a náprave páchatel'a. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchatel' zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy.

Zdôrazniť treba tiež, že nielen samotná Ústava SR ako základný zákon štátu v čl. 16 ods. 2 („Nikoho nemožno mučiť ani podrobiť krutému, neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu a trestu.“), ale aj Dohovor o ochrane ľudských práv v čl. 6 („Právo na spravodlivé súdne konanie“) a tiež Charta základných práv EÚ v čl. 4 („Zákaz mučenia, neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestu“) a tiež čl. 49 ods. 3, v ktorom sú zakotvené zásady zákonnosti a primeranosti trestných činov a trestov, ktoré v sebe zahŕňajú bezpodmienečne právo každého človeka na primeraný trest a akýkoľvek zákaz neľudského a ponižujúceho zaobchádzania a ukladania trestov, ktoré v sebe zahŕňajú aj zákaz ukladania nehumánnych a neprimeraných trestov. Páchatel'a môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou, zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, v žiadnom ohľade nemôže trest prevažovať toto bezprávie. (viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 4To/2/2013 zo 16. apríla 2013)

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov základnými ustanoveniami, ktoré súd musí pri ukladaní trestu zohľadniť účel trestu (§ 34 odsek 1 Trestného zákona) a vymedzenie okolností na ktoré musí súd prihliadať pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 odsek 4 Trestného zákona).

Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou (§34 odsek 1 Trestného zákona).

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatela a jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (§ 34 odsek 3, odsek 4 Trestného zákona).

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd nepochybil pri postupe v konaní, ktorým dokazoval skutočnosť potrebnú pre ukladanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočne rozsiahle dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho povesť a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu.

Rovnako v dôvodoch rozsudku dostatočne vyhodnotil, na základe akých myšlienkových postupov dospel k rozsahu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Správne v tomto smere aplikoval u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. l/ Trestného zákona - priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval) a zároveň zistil aj jednu priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m/ Trestného zákona - obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený - rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 16.12.2013, sp. zn. 1T/235/2013, trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 25.01.2018, sp. zn. 0T/13/2018).

Podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Okresný súd správne uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 4 mesiace a pri vyrovnanom počte poľahčujúcich a priťažujúcich okolností ukladal trest s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona a § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona keď v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby 10 rokov až 15 rokov došlo k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby na 12 rokov a 6 mesiacov (vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie za zločin - rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 16.12.2013, sp. zn. 1T/235/2013, odňatie slobody nepodmienečne na 4 roky a 8 mesiacov, podmiennečné prepustenie 19.01.2017 so skúšobnou dobou na 3 roky) a následne vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine okresný súd správne pristúpil k zníženiu takto zvýšenej dolnej hranice trestnej sadzby na 8 rokov a 4 mesiace. Teda okresný súd dospel k správnejmu záveru o tom, že vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní a postoj obžalovaného k prejednávanej veci prichádza do úvahy mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 odsek 2 písm. d/ Trestného zákona, keď správne vychádzal zo stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR zo dňa 27.06.2017 sp. zn. Tpj. 55/2016, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 44/2017.

Okresný súd obžalovaného rovnako správne pre výkon trestu odňatia slobody zaradil v súlade s ustanovením § 48 ods. 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zároveň správne okresný súd uložil obžalovanému ochranný dohľad v trvaní 2 rokov ako páchatelovi obzvlášť závažného zločinu a to v zmysle ustanovenia § 76 ods.1 v spojení s § 78 ods.1 Trestného zákona. Rovnako správne okresný súd rozhodol o prepadnutí vecí preukázateľne používaných na spáchanie trestného činu. Takto uložený trest po vyhlásení o vine obžalovaného, prejavenia ľútosťi, aj s prihliadnutím na osobné pomery obžalovaného, zodpovedá požiadavke nielen individuálnej, ale i generálnej prevencie.

K odvolacím námietkam okresného prokurátora:

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu Zástupca KP modifikoval odôvodnenie odvolania, ktoré ponechal iba v tom rozsahu, že navrhol, aby obžalovaný bol zaradený do maximálneho stupňa stráženia a pokiaľ ide o prepadnutie veci potvrdil, že ide o výnos z výhry.

Odvolací súd na verejnom zasadnutí konanom dňa 01.06.2021 doplnil dokazovanie oboznámením sa správy od spoločnosti TIPOS zo dňa 28.05.2021, ktorá potvrdila, že finančné prostriedky vo výške 6.000,- EUR, ktoré boli dňa 29.06.2020 poukázané na účet obžalovaného L. D. predstavujú príjem obžalovaného pochádzajúci z tipovania.

V danom kontexte možno konštatovať, že zaistené finančné prostriedky vo výške 4.775,- EUR, ktoré sú uložené na bankovom účte Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, neboli použité na spáchanie trestného činu, neboli určené na spáchanie trestného činu ani v danom prípade nešlo o výnos z trestnej činnosti. Naopak, z predloženého listinného dôkazu - odpovede spoločnosti TIPOS národná lotériová spoločnosť, a. s. vyplýva, že obžalovanému bola dňa 29.06.2020 na účet pripísaná suma 6.000,- EUR, pričom ide o finančnú hotovosť, ktorá bola obžalovaným nadobudnutá preukázateľne legálne ako príjem pochádzajúci z tipovania.

V súvislosti s odvolacou námietkou okresného prokurátora ohľadom nesprávneho zaradenia obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia odvolací súd dodáva nasledovné. Pri rozhodovaní o zaradení páchatel'a do ústavu na výkon trestu odňatia slobody iného stupňa stráženia, než do ktorého by mal byť páchatel' zaradený, súd musí brať zreteľ na závažnosť trestného činu, ako aj mieru narušenia páchatel'a a na základe ich posúdenia musí mať za to, že náprava páchatel'a bude aj v tomto ústave zaručená.

Podľa názoru odvolacieho súdu zákonu zodpovedá aj výrok rozsudku, ktorým bol obžalovaný zaradený v zmysle § 48 ods. 4 Trestného zákona na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Odvolací súd by rovnako považoval za prísne zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, nakoľko má za to, že toto (v danom prípade miernejšie) diferenčné zaradenie jednak zodpovedá miere narušenia obžalovaného (s poukazom na jeho postoj k spáchanému trestnému činu), a tiež s poukazom na jeho hodnotenie ústavom na výkon väzby z ktorého vyplynulo, že obžalovaný nemá problémy s adaptáciou, jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni a sám požiadal aj o zaradenie do pracovnej činnosti. Preto je odvolací súd rovnakého názoru ako okresný súd, že z hľadiska možnosti nápravy obžalovaného v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia bude jeho resocializácia lepšie zaručená.

K odvolacím námietkam obžalovaného:

Odvolací súd k odvolaniu obžalovaného uvádza, že pokiaľ ide o nepriznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že vyhlásenie viny obžalovaným nemôže byť posudzované ako poľahčujúca okolnosť podľa cit. ustanovenia, pretože trestné činy sa objasňujú v prípravnom konaní a nie na hlavnom pojednávaní. Odvolací súd v tejto súvislosti ďalej poukazuje na závery stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, na zjednotenie v otázke možnosti/nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n) a písm. l) Trestného zákona v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku, podľa ktorého, súd po podaní obžaloby rozhoduje spor medzi obžalobou a obhajobou podľa pravidiel kontradiktórneho procesu - objasňovanie (v zmysle zistenia skutkového stavu veci) je doménou orgánov činných v trestnom konaní podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Preto samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n) Trestného zákona. Táto poľahčujúca okolnosť je založená na aktívnej spolupráci páchatel'a pri objasňovaní svojej trestnej činnosti. Vyžaduje si aktívnu účasť páchatel'a pri vyšetrowaní trestnej činnosti, a to najmä vo forme uvádzania dôkazov, ktoré slúžia na objasnenie skutkových okolností daného trestného činu a jej hodnotenie je závislé od toho, do akej miery páchatel' sám svojim prístupom participuje na objasnení trestného činu.

Vychádzajúc nielen z citovaného zjednocujúceho stanoviska, ale aj z gramatického a logického výkladu ustanovenia § 36 písm. n) Trestného zákona odvolací súd konštatuje, že pre priznanie

poľahčujúcej okolnosti spočívajúcej v napomáhaní príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti sa vyžaduje určitá aktivita obvineného vo vzťahu k orgánom prípravného konania, ktorého účelom je objasňovanie trestnej činnosti, spočívajúca v poskytnutí takej súčinnosti, bez ktorej by k objasneniu určitých podstatných skutkových okolností došlo len s vynaložením nezanedbateľného úsilia orgánov činných v trestnom konaní. V zmysle uvedeného nie je možné prijať záver, že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, keďže z obsahu spisu (ani z obsahu vyšetrovacieho spisu) nevyplýva, akým významným spôsobom obžalovaný napomáhal v objasňovaní jeho trestnej činnosti, aby mu mala byť priznaná i táto poľahčujúca okolnosť. Ani obhajoba v podanom odvolaní neuviedla v čom mala spočívať „pomoc“ obžalovaného orgánom činným v trestnom konaní a súdu pri objasňovaní skutku.

Odvolací súd zároveň dodáva, že taktiež ako prvostupňový súd nevzhliadol ani dôvody na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona. Pokiaľ sa obžalovaný v odvolaní domáhal uloženia nižšieho trestu odňatia slobody ako 8 rokov a 4 mesiace za použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona (podľa cit. ust., ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom), k tomu krajský súd uvádza, že na aplikáciu tohto zákonného ustanovenia neboli splnené zákonné podmienky. Žiadne výnimočné okolnosti prípadu, ani výnimočné pomery páchatel'a z vykonaného dokazovania, resp. z obsahu spisového materiálu nevyplývali. Osobné a rodinné pomery opísané obžalovaným v odvolaní (teda že má pekný vzťah so synom) nie sú podľa názoru krajského súdu ničím výnimočné.

Odvolací súd zároveň návrh obhajcu obžalovaného na preverenie informácie o spolupráci obžalovaného s príslušníkmi NAKA odmietol z dôvodu, že takéto tvrdenie obhajoby nebolo ničím preukázané. Z takéhoto ničím nepodloženého tvrdenia nie je absolútne zrejmé, v akom rozsahu obžalovaný spolupracuje s príslušníkmi NAKA, či a v akej trestnej veci. Samotný obžalovaný ako i jeho obhajca mali dostatok času a priestoru na preukázanie takýchto svojich tvrdení. Z tohto dôvodu odvolací súd takýto návrh obhajoby odmietol. Odvolací súd záverom konštatuje, že i keď by bola spolupráca obžalovaného preukázaná, neprišlo by v danej trestnej veci k uloženiu miernejšieho trestu a to vzhľadom na trestnú minulosť obžalovaného, charakter trestnej činnosti ako i použitie zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 odsek 2 písm. d/ Trestného zákona.

Podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku súd odmietne vykonať dôkaz, ktorý sa týka okolnosti nepodstatnej pre rozhodnutie alebo okolnosti, ktorú možno zistiť inými, už skôr navrhnutými dôkazmi. Rozhodnutie o odmietnutí vykonať dôkaz sa oznámi tomu, kto návrh na jeho vykonanie podal, a to spravidla ústne po otvorení hlavného pojednávania; súd je však oprávnený, ak sa to ukáže potrebným v priebehu ďalšieho pojednávania, takéto rozhodnutie zmeniť a vykonanie dôkazu pripustiť.

Návrhu obžalovaného na jeho zaradenie na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia odvolací súd nevyhovel, nakoľko do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia sa zaraďujú najmä páchatelia, ktorí v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu neboli vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, čo nie je prípad obžalovaného, ktorý už bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný násilný trestný čin. Odvolací súd zároveň prihliadol na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného, teda prihliadol na všetky okolnosti ktoré charakterizujú celú osobnosť obžalovaného z hľadiska jeho občiansko-morálneho narušenia. Vzhľadom k uvedenému, ako už vyššie konštatoval ponechal zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že trest ktorý bol uložený obžalovanému, je trestom primeraným a zákonu zodpovedajúcim, ktorého zmyslom je viesť obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život, je trestom na nápravu obžalovaného postačujúcim, tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutých výrokov rozsudku, odvolania obžalovaného a okresného prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne podľa § 163 odsek 4.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.